

Нощ на връх Руен: 16 планини над 2000 м. и Олимп на 235 км.

ОТ РАДОСЛАВ ЗАРКОВ · 05/01/2015

Петър Матеев живее в Кюстендил, а за себе си казва, че прекарва по около 60 дни или следобеди в годината по горите, върховете и шосетата на Осогово, а географията е негова страст. Представяме ви вълнуващият му разказ за спиращата дъха панорама от планини, видяни от връх Руен в едно студено зимно утро, която нашите приятели от geograf.bg, любезно ни предоставиха.

След продължително изчакване на идеалните за перфектна видимост условия, на 13 декември 2014 г. се отправих отново за нощувка на първенеца на Осогово, вр. Руен (2250 m) с надеждата пак да видя Олимп, Проклетие, вр. Ботев и всичко, което човек може да види единствено при ясно и студено зимно време. Тази година привлякох към тази ми инициатива и двама приятели. Надявах се, че горе ще бъде студено, падналият 3-4 дни по-рано сняг ще е вече замръзнал, за да ни бъде по-лесно да ходим. При липсата на снегоходки и дългия преход до вр. Руен това бе едно повече от желателно обстоятелство. За около 2 часа и половина до заслон „Превала“ стигнахме с лекота и по къс ръкав. Снегът бе по-малко от очакваното, поточетата дори не бяха замръзнали и беше наистина чудесно.

На Превала обаче започнаха проблемите... След заслона не беше минавано, снегът се увеличаваше, въобще не беше замръзнал и пропадахме почти до коленете, а единият от спътниците ми го заболя ставата и не можеше да ходи. В резултат на това качването от Превала до вр. Руен ни отне повече от 6 часа, като целият преход ни коства 9 (девет!) часа. В мекия сняг по билото след Бег

Бунар видяхме безбройни дребни и едри следи от естествените обитатели на планината, блуждаещи в търсенето на храна си и борещи се за оцеляване в тежката зима. При спускането на другия ден след залез слънце, малко преди Превала, щяхме да видим и 3 огромни глигана, които бяха толкова огромни, че ми мина през ум за миг дали не са мечки. За радост те обаче не ни видяха...

През същия този следващ ден пък спътникът ми го заболя и коляното и спускането от върха ни отне 13 часа и 30 мин! Поне се нагледахме на падащи звезди, докато пристигнем на шосето при х. „Осогово“ около 0:40 след полунощ. Ще добавя само че от вр. Руен до заслон „Превала“, което през лятото с малко усилия може да се вземе и за час, на нас ни отне 9 часа!

Драги приятели, всичко това обаче си струваше, защото видимостта бе по-добра от миналата година и успях да видя всичките 16 планини над 2000 m (без Осогово), които се виждат от вр. Руен! Олимп, Проклетие, Галичица, Кораб, Шар, вр. Пелистер (Баба), вр. Каймакчалан (Нидже), Кожуф, Якубица, Беласица, Славянка, Родопите, Пирин, Рила, Витоша и Стара планина – всички тях може да ги видите в снимките по-долу, а също и планините на Краището, Смейница, Влахина и т.н. Преди да започна с тях трябва да отбележа, че в заслон „Руен“ са направени някои подобрения – нови врати, кюнец за печката и уплътнение на таваните. В печката нямаше преспи сняг, влезли от комина, в заслона нямаше сняг, дървата не бяха мокри, а хартията не гасеше огъня като миналата година... Напалихме си печка и бе адски топло. Заслонът най-накрая е уплътнен като хората! Благодарност към тези, чийто планинарски сърца са се погрижили за всичко това! Във времето, в което живеем, подобен личен пример е нужен на обществото и заслужава дълбок поклон!

И аз оставих своя далеч по-скромен принос към домашния ми „покрив на света“ и едноименния заслон, като качих едно албумче със снимки от миналата година и подробни описания на гледката към върха. Така всеки, на който му е интересно, ще може да разгледа албумчето и да се ориентира прекрасно кое какво е, колко е далеч, колко е високо и накъде се вижда! Жалко, че повечето от тези гледки са видими само при идеални условия през зимата. Нека сега ви ги покажа отново...

(Описанието е разположено над снимката)

Осоговския Черни връх, а над него Пирин

Заслон „Превала“ (1852 m), след който започва същинската част от изкачването. Най-вдясно се вижда малка част от вр. Мали Руен, както и масивът на вр. Църни камък (2069 m в средата на снимката), зад който на заден план остава скрит вр. Шапка (2188 m), от който (ако върви по зимната маркировка) човек зърва за пръв път вр. Руен и котата му!

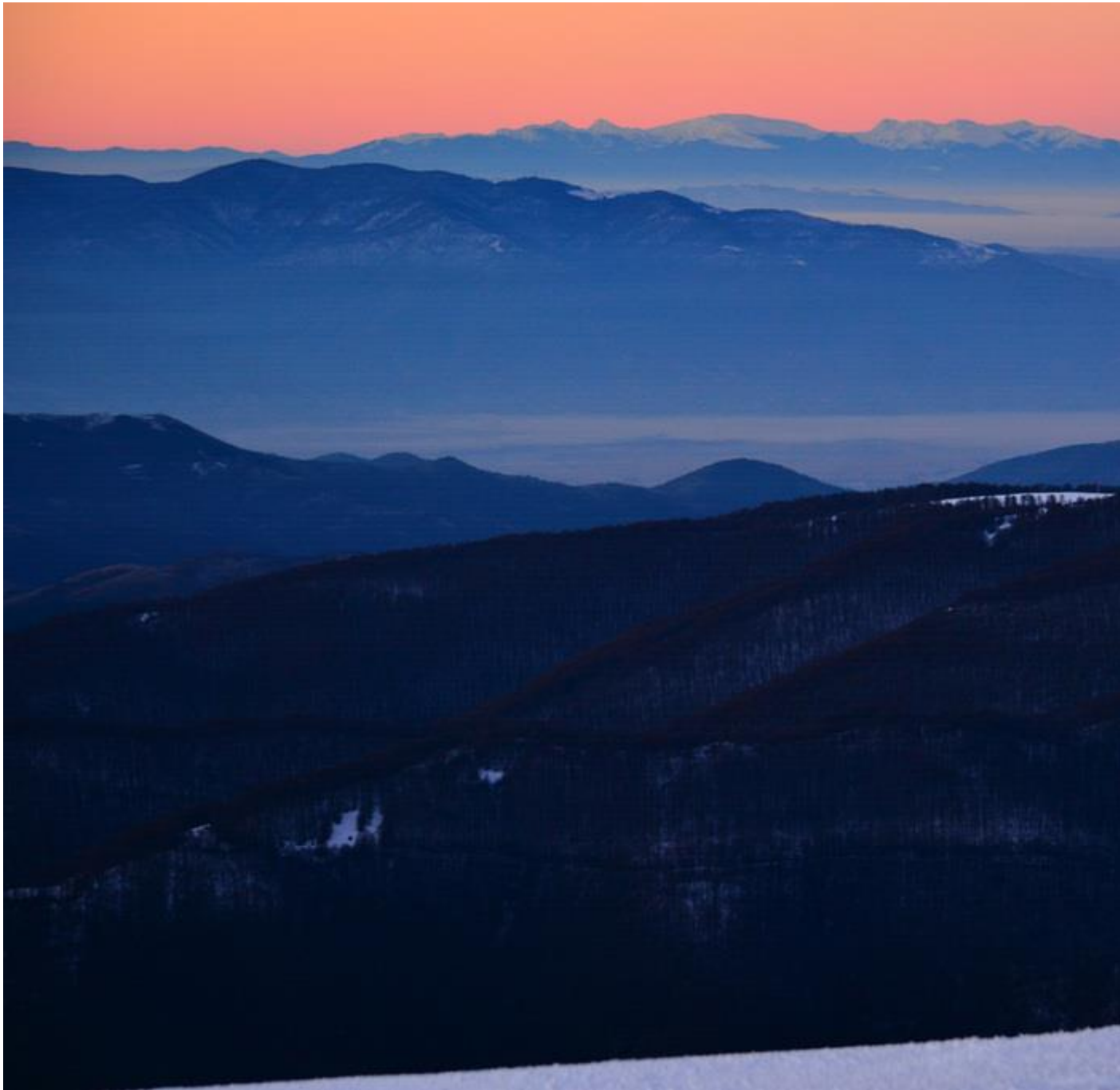
Вихрен и Кончето в алените лъчи на залязващото слънце...

Докато ние пълзахме още покрай вр. Църни камък, Пирин сияше в целия си блясък:

Изпуснахме залеза от вр. Руен, но поне се любувахме на гледките на юг.
Кожуф планина (2171м) на 115км от нас.

Пристигайки чак в 21:15 в заслона, уж тягосно дългата нощ свърши прекалено бързо... Вдясно от заслона на 150 m е и котата на Руен.

Ето така изгрява слънцето на вр. Руен (2250 m) на 14 декември! Вдясно от Пирин се вижда и Славянка (2212 m) на 120 km от нас, а най-вдясно от нея се тъмнее и Смейница (още наричана Серски Боздаг или Змейница)!

Уникално! На 207 km, точно над ТЕЦ Бобов дол гледано от Руен, се издига вр. Ботев! Уникалното е, че ако се вгледате, на тази снимка може да се различи дори ТВ-кулата на Ботев! Амбарица, Купена и т.н. се виждат чудесно, а на преден план някъде е и Богдан.

Най-рядката и далечна осоговска панорама: приближение към Олимп на 235 km дистанция!!! Триъгълникът на македонския Лисец (най-вляво на снимката) е маркер за идеалния юг и за Олимп, който е точно вдясно от него.

Кожуф планина (2171 m) на 115 km дистанция – не много далеч, но утопична гледка през лятото.

Вр. Каймакчалан (2524 m), Нидже по границата на Гърция и Македония на само 150 km от вр. Руен

Зората над връх Джеравица (2656 m), Проклетие на 200 km разстояние в Косово!

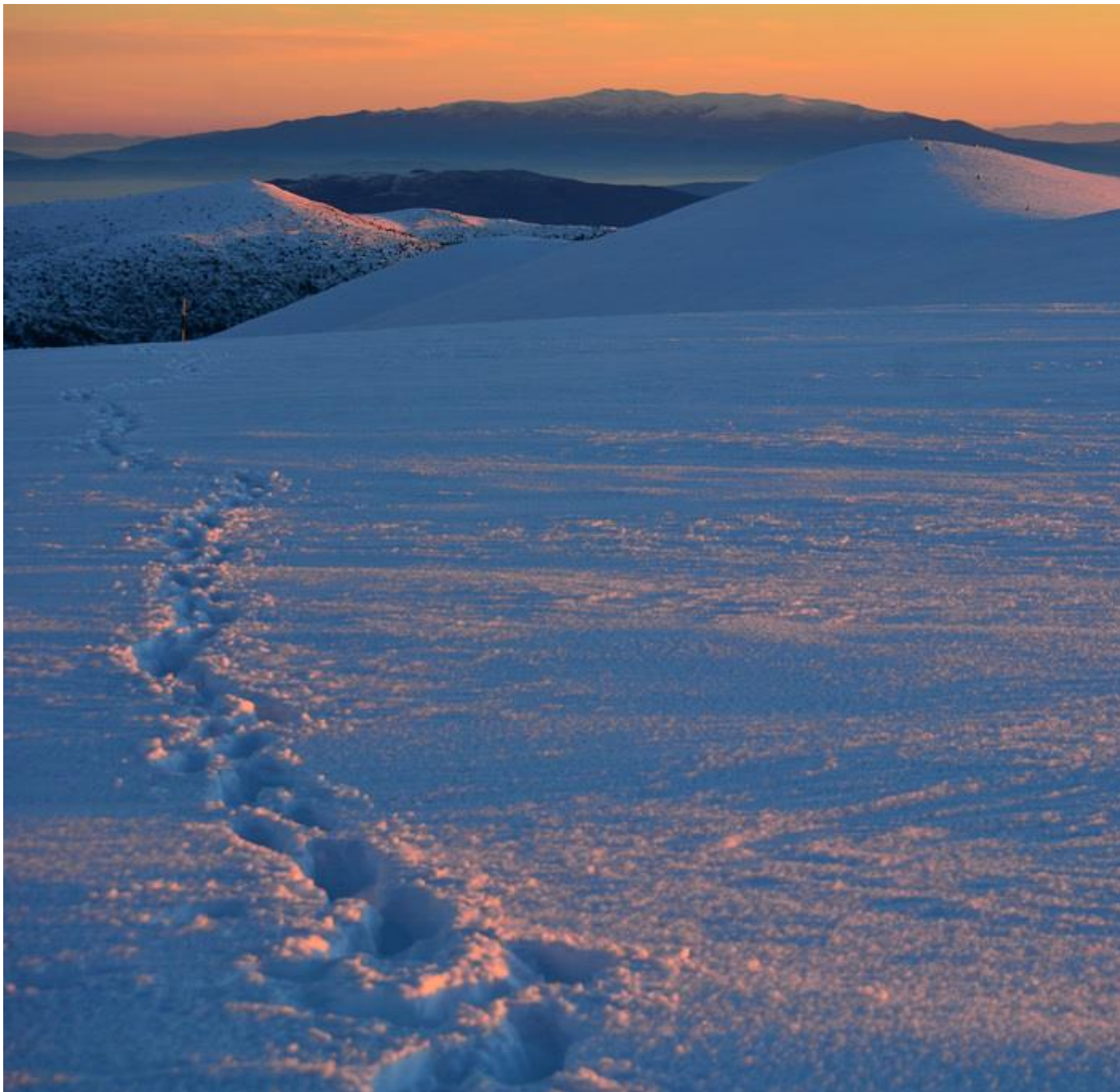
Вр. Пелистер (2601 m), Баба планина на 170 km от Руен! Вдясно от него и на заден план се беле и Галичица на 200 km дистанция, в чийто поли се гуши Охридското езеро. По-надолу може да я видите с приближение.

Беласица в цял „ръст“.

Витоша, пред нея като селски баир е Конявската планина, а вдясно се вижда и старопланинското било и вр. Вежен (2198 m) на 168 km!

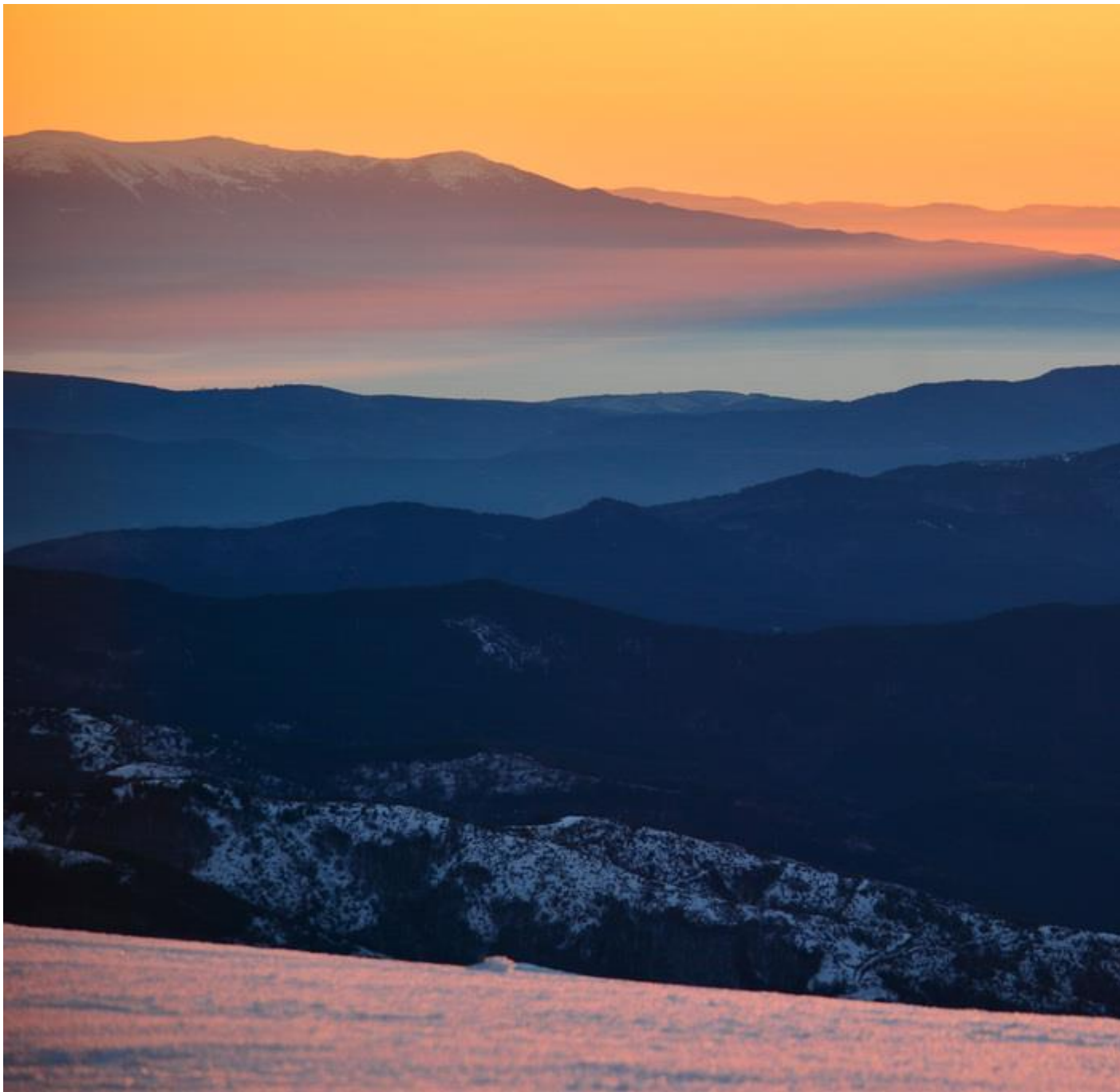
Алиботуш – Славянката на 120 km, а вдясно от нея и малко по-далеч е гребенът на Смейница или Серски боздаг (1963 km). Най-вдясно на снимката е и триъгълникът на вр. Кадийца или Огряк (1924 m, Влахина).

Планините на сръбското Краище: вляво на снимката е масивът на най-високата планина на областта Бесна кобила (1922 m), вдясно на снимката е Църноок (1880 m), който е над Босилеград, а вляво от него и на заден план разпознавам и характерната пирамида на Стрешер или Велики Стрешер, която се вижда много близо от граничното било на Кървав камък, а също и от Милевец.

Между Рила и Пирин се вижда част от Родопите, които са на около 120 km дистанция.

78 km до Руй вляво, а вдясно и над него, на 138 km дистанция се пъчи Миджур (2166 m) и най-западното било на Стара планина.

Проклетие или Албански Алпи в целия си блясък на 200-220 km в Албания, Черна гора и Косово. Джеравица (2656 m, вдясно на снимката) се разпознава с просто око и без увеличение. На теория се вижда и Мая е Йезерце, който тук остава вляво от кадъра.

Шар планина на 140-150 km, Титов връх (2747 m) е средното от три близки връхчета вдясно от центъра на снимката, а най-вляво на снимката, малко по-тъмен и на по-заден план, на 170 km е Кораб планина!

Най-рядката и далечна гледка вече преди пладне, Олимп на 235 km.

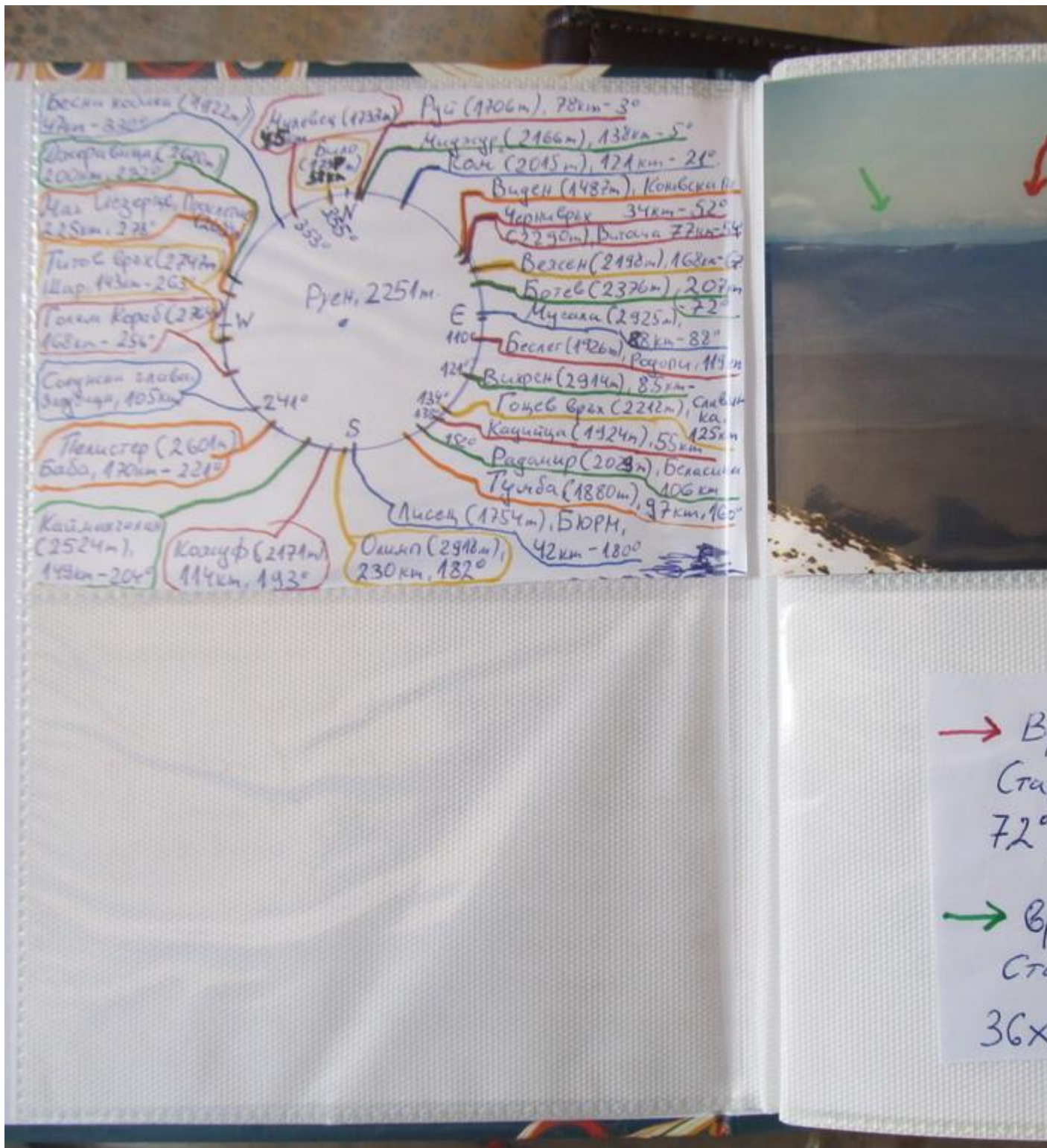
Цялата верига на Шар не се побира в кадър, ако е с приближение. Най-вдясно на снимката е вр. Люботен (2500 m).

Ето ме с Рила – някой да не помисли, че не се вижда... Рила – да, но Мусала – не. Бива скрита от Мальовица, която човек може лесно да различи от Руен, както и Отовица, и Кабул – всички в лявата половина на планината, гледано от Руен.

Скромния ми принос към заслона и вр. Руен:

Около 11:00 потеглих последен от заслона, без да знам, че до шосето под х. Осогово ще пълзим цели 13 часа и половина... Но всичко това не можеше да има значение след видяното и при втората ми декемврийска нощувка на вр. Руен! Догодина се надявам да се върна отново през декември!!!

Текст и снимки: Петър Матеев

Пълната статия със всички снимки четете на geograf.bg